



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.706/2022/9.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Szűcs A. Gábor Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Szűcs A. Gábor
cím2)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Jáger Kristóf András kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 2022. június 15. napján kelt 31.K.701.745/2022/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 31.K.701.745/2022/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 50.000 (ötvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A nigériai állampolgárságú felperes 2021. szeptember 17-én összevont kérelmezési eljárás keretében benyújtott munkavállalás célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatóságnál. Az elsőfokú hatóság a 106-1-97699/6/2021-T számú határozatával a felperes kérelmét a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés h) pontja, valamint a 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította, tekintettel arra, hogy a felperes tartózkodása sérti Magyarország közrendjét és közbiztonságát. Indokolásában rögzítette, hogy a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Harmvhr.) 50. § (1) bekezdés szerinti megkeresésére a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) a 01000/44707/2021.ált. számú véleményében azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes magyarországi tartózkodása közbiztonsági, közrendi kockázatot jelent. A nyilvántartásokban végrehajtott ellenőrzés eredményeként megállapítást nyert ugyanis, hogy a felperest a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 32.Bf.10.175/2016/22. számú ítéletében a 2012. január 5-én társtettesként elkövetett rablás büntette miatt 2 év 5 évre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2022. február 22. napján kelt 106-T-28157/3/2021. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokai szerint a másodfokú eljárás során megkeresett Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) a 29000/34961-1/2021.ált. számú véleményében megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodása veszélyezteti Magyarország közrendjét és közbiztonságát. Az ORFK véleményében a felperes veszélyességének vizsgálata körében értékelte egyrészt a felperes társtettesként elkövetett rablás büntette miatti elítélését (32.Bf.10.175/2016/22.), illetőleg a bűncselekmény elkövetésének körülményeit. Másrészt a BRFK I. kerületi Rendőrkapitányság 01000/1312/2018.bü., illetve a BRFK 10000/2030/2010. bü. számú ügyeiben, a nyomozó hatóságok által jegyzőkönyvben, illetve határozatban regisztrált adatokat, amelyek szerint a felperes vonatkozásában az első eljárásban felmerült a rendszeres marihuána fogyasztás, élettársát érintő testi és lelki bántalmazás, fenyegetés; míg a másik esetben ismeretlen ellen irányuló, sérülést okozó testi bántalmazás.

[3] Az alperes a határozata indokolásában a felperes személyes és családi körülményeit illetően rögzítette, hogy 2004 óta tartózkodik Magyarországon különféle jogcímenen. 2006-

ban házasságot kötött egy magyar állampolgárral. 2016-ban arra tekintettel nyújtott be tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet, hogy kiskorú gyermeke tekintetében magyar állampolgár élettársával közös szülői felügyeleti joggal rendelkezik.

[4] Az alperes az ORFK vélemény hangsúlyos figyelembevételére és a felperes személyes körülményeinek együttes értékelése eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem tanúsít jogkövető magatartást, nem tartja be az alapvetően elvárható szabályokat, melyek okán a tartózkodása veszélyt jelent Magyarország közendjére, közbiztonságára, következésképpen jogszerű volt a kérelem elutasítása a Harmtv.) 13. § (1) bekezdés h) pontja, valamint a 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

A kereseti kérelem

[5] A felperes kereseti kérelmében az elsőfokú határozatra is kiterjedően kérte az alperesi határozat megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését. Kérte továbbá az ORFK perbeállítását, illetőleg, hogy a bíróság tekintsen be a vélemény alapját képező iratokba. Álláspontja szerint az alperes az eljárása során nem tett eleget az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. CLV. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában foglaltaknak, tekintettel arra, hogy az ORFK véleményben rögzített büntetőügyek, illetőleg a felperes személyi és családi körülményei tekintetében nem tisztázta a tényállást. E körben kiemelte, hogy a 10 évvel ezelőtti elkövetés óta jogkövető és példás életet él Magyarországon, családi körülményei rendezettek.

[6] Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes és az ORFK megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikkét, a büntetőeljárásról szóló 2107. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 1. §-át, valamint a Harmtv. 45. § (7) bekezdését, tekintettel arra, hogy annak ellenére nyilvánították őt a közrendre, közbiztonságra veszélyesnek, hogy vele szemben kábítószerrel visszaélés és zaklatás miatt sosem indult büntetőeljárás. Állítása szerint az alperesi határozat alapját képező ORFK vélemény hamis vádakon alapul.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság a 31.K.701.745/2022/7. számú ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Indokai szerint a Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontjában meghatározott feltétel vizsgálata kapcsán az idegenrendészeti hatóságok jogszerűen keresték meg a rendőri szerveket a Harmvhr. 50. § (1) bekezdése alapján véleményadás céljából, így a megkeresés jogszerűtlenségét állító felperesi kifogás nem volt megalapozott. Arra pedig, hogy a véleményadásra a megkeresett rendőri szerv ne rendelkezett volna szakértelemmel a felperes nem hivatkozott.

[9] Álláspontja szerint a felperes alaptalanul kifogásolta a tényállás tisztázási kötelezettség megsértését, mivel a Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontja alapján nem volt olyan további tényállási elem, amelyet fel kellett volna tárnia az alperesnek. A Kúria Kfv.II.37.027/2020/10. számú eseti döntésben kifejtett jogértelmezése alapján a Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontjában és a Harmtv. 18. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakból

következően a közrendi kockázat fennállása esetén a harmadik országbeli állampolgár személyes és családi körülmények mérlegelésére nincs lehetőség.

[10] Rámutatott arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkének és a Be. 1. §-ának megsértésére való hivatkozás sem alapos, figyelemmel arra, hogy az alperesi döntés a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmének elutasításáról rendelkezik és abból a felperes bűnösségére még közvetett módon sem vonható le következtetés.

[11] Hangsúlyozta továbbá, hogy a Kúria Kfv.II.37.027/2020/10. számú eseti döntésében kifejtett jogértelmezésre figyelemmel az alperest a büntetőügyek kapcsán tényállásfeltárási kötelezettség nem terheli. Indokolása [16] bekezdésében leszögezte, hogy a Harmtv. 13. § h) pontjában meghatározott feltétel fennállásának vizsgálata szakkérdés, így nincs jogszabályi alapja azon felperesi elvárásnak, hogy az alperes bizonyítást folytasson le az Harmvhr. 50. §-a alapján ORFK, illetve a BRFK véleményében foglaltakat cáfolata érdekében.

[12] Utalt továbbá arra, hogy a felperes állította ugyan a keresetében, hogy az ORFK véleménye hamis vádakon alapul, azonban hamis vád miatti büntetőeljárás eljárás kezdeményezését nem igazolta, ennek hiányában az alperes jogellenes eljárását állító kifogás nem lehetett megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[13] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet akként történő megváltoztatását kérte, hogy a Kúria alperesi határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal helyezze hatályon kívül.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak – amennyiben jogszerűen járt volna el – meg kellett volna állapítania, hogy az alperesi határozat sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkét, Be. 1. §-át. Az alperes és az ORFK olyan törvénysértéseket - rendszeres kábítószer fogyasztás, élettárs bántalmazása - rótt ugyanis a terhére, amelyek ügyében vele szemben büntetőeljárás nem indult. Mindebből következően a hamis vádakon alapuló szakvélemény az elutasító határozat alapját nem képezheti.

[15] Hangsúlyozta, hogy a szakvéleménnyel szemben nincs jogszabályban biztosított jogorvoslati lehetőség, azt kizárólag az ügydöntő határozat elleni közigazgatási perben sérelmezheti. Ezt meg is tette, arra hivatkozva, hogy vele szemben egyetlen büntetőeljárás volt folyamatban 10 évvel ezelőtt, amelynek eredményeként - a bűncselekmény jellege ellenére - csekély büntetést szabtak ki vele szemben. Nézete szerint mindezeket a körülményeket az elsőfokú bíróságnak értékelnie kellett volna és ítéletében indokát kellett volna adnia annak, hogy egy tíz évvel ezelőtti elítélés miatt a határozat meghozatalának időpontjában milyen súlyos és közvetlen veszélyt jelent Magyarország közrendjére, közbiztonságára, ha azóta semmilyen törvénysértést nem követett el. Megjegyezte, hogy az eltelt 10 év alatt az idegenrendészeti hatóság több tartózkodásra jogosító engedélyét is meghosszabbította. Az utóbbi 10 évben folytatott életvitele nem adott okot a BRFK szakvélemény kiadása céljából történő megkeresésére.

[16] Sérelmezte, hogy a kereset elutasítása azon alapul, hogy nem bizonyította az állításait, holott ezeket már a hatósági eljárás során vizsgálnia kellett volna az alperesnek. Az eljárási garanciák teljes negligálása miatt ugyanis a közigazgatási eljárásban a bizonyítékok

csatolására lehetősége sem volt, hiszen az alperes nem szabta meg a bizonyítás irányát, nem tájékoztatta, hogy milyen körben, milyen jellegű bizonyítékot vár el, amelyek esetlegesen cáfolhatják az ORFK véleményében foglaltakat.

[17] Nézete szerint jelen ügyben a tényállás tisztázásának arra kellett volna kiterjednie, hogy a jogerős elítélés óta példamutató és jogkövető életet él-e, illetőleg, hogy a személyi és családi körülményei rendezettek-e. Az alperes azonban e körben meg sem kísérelte a tényállás feltárását, megsértette ezzel az Ákr. 62. §-át és tisztességes hatósági eljárás követelményét.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet nem jogszabálysértő, illetőleg a kúriai joggyakorlattól sem tér el.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[20] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 120. § (5) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[21] A Kp. 19. § (4) bekezdése szerint több alperes együtt is perelhető, ha a közigazgatási tevékenységet együtt valósították meg, így különösen, ha az egyik közigazgatási tevékenysége a másinak a keresetlevélben vitatott közigazgatási tevékenységén alapul, vagy megvalósításukra ugyanabban a megelőző eljárásban került sor.

[22] A Kp. 25. § (2) bekezdése alapján, ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a pert további közigazgatási szerv ellen is meg kellett volna indítani, e közigazgatási szervet a keresetlevél közlésével perbe állítja.

[23] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontja szerint száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki nem áll kiutasítás vagy beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt, illetve beutazása vagy tartózkodása nem veszélyezteti Magyarország közrendjét, közbiztonságát, nemzetbiztonságát vagy közegészségügyi érdekét.

[24] A Harmtv. 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár nem felel meg a 13. § (1) bekezdés a), valamint c)-i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek.

[25] A Harmvhr. 50. § (1) bekezdése értelmében a regionális igazgatóság a tartózkodási engedély iránti kérelemről a közbiztonság és a nemzetbiztonság védelme érdekében meghatározott esetekben az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Terrorelhárítási Központ és a Rendőrség véleményét kéri.

[26] A Kúria megállapította, hogy az alperesi határozat az ORFK szakkérdésben adott vélemény hangsúlyos figyelembevételén alapul.

[27] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú ítélet [16] bekezdésében kifejtett érvelés, nevezetesen, hogy a szakkérdésben adott vélemény a perben nem cáfolható, téves, egyrészt

azért, mert az ORFK nem a közigazgatási hatóság számára kötőerővel rendelkező szakhatósági állásfoglalást adott az ügyben, azaz nem szakhatóságként járt el, másrészt mert még a közigazgatási szervet kötő szakhatósági vélemény is vitatható a perben. Vélhetően ezen téves álláspontjából fakadóan nem tartotta szükségesnek az elsőfokú bíróság az ORFK perbeállítását és a vélemény alapját képező iratokba való betekintést, vagy legalábbis erre következtésre lehetett jutni abból, hogy a peres iratok között nem fellelhető a perbeállítás tekintetében hozott döntés.

[28] A Kp. 19. § (4) bekezdése azt kifejezetten lehetővé teszi, hogy a közigazgatási pert a hatóság és a szakhatóság ellen, mint alperesi pertársak ellen együttesen indítsák meg. A felperes a keresetében vitatta ugyan a szakkérdésben adott ORFK vélemény tartalmát, azonban az ORFK-val szemben a pert nem indította meg.

[29] A Kúria rámutat arra, hogy olyan esetben, amikor a közigazgatási határozat más hatóság, vagy szerv állásfoglalásán, véleményén alapul kizárólag, vagy alapvetően, akkor a bíróság számára a Kp. 25. § (2) bekezdésből az következik, hogy az ő kompetenciájába tartozik annak eldöntése a keresetlevélben foglaltak alapján, hogy a jogvita a szakkérdésben véleményt adó közigazgatási szerv perben állása nélkül elbírálható-e.

[30] Mivel a felperes a keresetében az ORFK véleményében foglaltakat kifejezetten vitatta, a felperes által hivatkozott ellentmondásokat tisztázni és feloldani az ORFK perben állása nélkül nem lehet. A felperestől csak akkor várható el bizonyítás, bizonyítási indítvány a véleményben foglaltakkal szemben, ha abba a helyzetbe kerül, hogy megismeri, hogy mivel szemben kell neki bizonyítania.

[31] A hatékony jogvédelem biztosítása érdekében az elsőfokú bíróság köteles lett volna a keresetlevél közlésével az ORFK-t perbe állítani és a vélemény alapját képező iratokba betekinteni.

[32] A Kúria szerint a perbeállításról való döntés hiánya önmagában olyan lényeges és súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés, amely sérti a Kp. 19. § (4) bekezdését és a Kp. 25. § (2) bekezdését és az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlanságát eredményezi.

[33] A fentiekre tekintettel a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazva az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[34] Az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak a Kp. 25. § (2) bekezdése alapján a kereset közlésével az ORFK-t perbe kell állítania és nyilatkoztatnia kell a szakkérdésben adott véleményt érintő kereseti kifogásokra, a felperesnek pedig lehetőséget kell adni a véleményben foglaltak cáfolatára, majd ezt követően kerül az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy – szükség szerint a vélemények alapját képező iratokba való betekintést követően – a keresetről érdemben döntsön.

A döntés elvi tartalma

[35] *Nem mellőzhető a közrendi, közbiztonsági kockázat kérdésében véleményt adó rendőri szerv perbe állítása, ha az alperes határozata a szakkérdésben adott véleményen alapul, és a felperes a szakkérdésben adott vélemény tartalmát vitatja.*

Záró rész

[36] A felülvizsgálati eljárásban felmerült költség megállapítása a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp.110. § (3) bekezdésén alapul. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegét - felszámítás hiányában - a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel mérlegeléssel – a felperesi jogi képviselő által elvégzett munkát és annak színvonalát alapul véve – állapította meg. Az alperes a felülvizsgálati eljárásra vonatkozóan perköltséget nem számított fel és a perrendi szabályoknak megfelelő felülvizsgálati perköltség iránti igényt sem terjesztett elő, ezért a részére felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget megállapítani nem lehetett.

[37] A Kúria végzésével szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére, a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. február 9.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina

bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő